

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Шумен, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана Ив. Георгиева

Членове: Светлин Ем. Стефанов
Румяна В. Райкова

при участието на секретаря Геновева П. Стоева
като разгледа докладваното от Светлин Ем. Стефанов Въззивно наказателно дело от частен характер № 20233600600088 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 341 от НПК.

С присъда № 3/23.01.2023г. постановена по НЧХД № 401/2022г. Новопазарският районен съд е признал подсъдимата Т. А. Д. ЕГН *****, за виновна в това, че на 15.08.2022г. в с.Лятно, общ.Каолиново, обл.Шумен, неизпълнила и осуетила изпълнението на Определение № 11/10.01.2022г. по в.гр.д. № 425/2021г. на ШОС, постановено по гр.д. № 870/2020г. на НПРС, влязло в законна сила на 10.01.2022г., относно правото на лични отношения на И. С. К. ЕГН ***** с детето Е. И. К. ЕГН*****, като негов баща, поради което и на основание чл.182, ал.2 от НК, и във вр. с чл.78а от НК я освободил от наказателната отговорност и й наложил административно наказание „Глоба“ в размер на 1000/хиляда/ лева.

Осъдил подсъдимата Д. да заплати на И. С. К. направените от него разноски по делото в размер на 1012 /хиляда и дванадесет/ лева.

Срещу така постановената присъда на НПРС в предвидения в закона срок и форма е подадена въззивна жалба от адв.М. П. от ШАК, в качеството му на защитник на подсъдимата Д.. С жалбата се изразява становище за неправилност. Защитата счита, че РС не оценил представените доказателства,

а от събраните липсва доказана форма на вина и какъвто и да е умисъл. Депозирано е и писмено изложение към въззивната жалба, в което се твърди за наличие на противоречиви мотиви на база предположения. Подробно се прави собствен анализ на установената от районния съд фактическа обстановка и мотивите към присъдата. Твърди се за еднопосочност при анализа на доказателствата и недоказаност на обвинението. Моли въззивният съд за оправдателна присъда.

Към въззивната жалба е внесено и второ допълнително изложение от адв.С. Н. от ВАК. Със същото се излагат доводи от процесуален характер, изразяващи се в наличие на образувани и други наказателни дела от частен характер между двете страни, със същия предмет. Въз основа на това се твърди за основания водещи до прекратяване на наказателното производство. Счита, че с оглед, че настоящото производство е второто поред РС-Нови пазар е допуснал процесуално нарушение.

В съдебно заседание частният тъжител К., редовно призован се явява лично и с адв. К. от ВАК. Процесуалният представител взема отношение към изисканите и приобщени във въззивното производство писмени доказателства-справки, касаещи наличието на дела от наказателен частен характер между двете страни, а по същество счита, жалбата за неоснователна, а присъдата за правилна и законосъобразна.

Частният тъжител изразява съгласие с изложеното от неговия процесуален представител.

Жалбоподателката и подсъдима Д., редовно призована се явява лично и с адв. П. от ШАК и адв.Н. от ВАК.

Адв.П. моли съда да уважи така депозираната въззивна жалба. Намира присъдата за неправилна и незаконосъобразна, а и немотивирана. Поддържа и изложеното в изложенията към жалбата.

Адв. Н. поддържа изразеното становище на адв. П.. Намира, че в хода на първоинстанционното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място счита, че такова е налице по смисъла на чл.24, ал.1, т.6 от НПК, поради факта, че на съда е било служебно известно обстоятелството, че за същото престъпление срещу подзащитната ѝ е било образувано друго наказателно производство, което е било все още висящо. Следвало е според адв. Н. да бъде разгледано първо, първото образувано по

време производство. На следващо място твърди за наличие на съществено процесуално нарушение, изразяващо се в противоречие между диспозитив и мотиви на атакуваната присъда. Развива подробно този си довод. Като последен довод се излага липсата на доказаност по безспорен и пълен начин на неизпълнението от страна на подзащитната ѝ на постановените задължителни съдебни актове, респективно недоказаност на деянието, за което е предадена на съд.

Подсъдимата Д. изразява съгласие с изложеното от нейните защитници и в последанат си дума моли съда да бъде оправдана.

Въззивната инстанция при проверка на присъдата, обсъди изложените доводи и като провери същата изцяло съгласно изискванията на чл. 313 - 314 от НПК установи предпоставките за прилагане на чл. 338 във вр. с чл.334, т.6 от НПК.

Първоинстанционният съд е установил следната фактическа обстановка:

Страни по делото са родители на детето Е. И. К., като тъжителят И. С. К. е негов баща, а подсъдимата Т. А. Д., негова майка.

Съгласно, определение по гр.д. № 870/2020г. на НПРС, постановено от въззивния съд по в.гр.д. № 425/2021г. на ОС-Шумен, е изменен постановения от първоинстанционния съд режим на лични отношения на бащата с малолетното дете, както следва: За месеците януари, февруари и март 2022г. - всеки първи и трети петък от месеца от 14 до 16 ч. в присъствието на майката, в подходящо помещение в ДСП Шумен, и в присъствието на социален работник на ОЗД към ДСП Шумен, след това за месеците май, юни и юли - всеки първи и трети петък от месеца от 10 ч. до 18 ч., като детето се предава от майката на бащата в ДСП-Шумен и после се връща от бащата в дома на майката в с. Лятно, общ. Каолиново; след това - всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10 ч. в събота до 18 ч. в неделя - с преспиване, 15 дни през лятната ваканция, когато майката не е в платен годишен отпуск, пет дни през пролетната ваканция, на рождения ден на детето - девети ноември от 10 ч. до 12 ч., през първия ден на мюсюлманските религиозни празници Рамазан Байрям и Курбан Байрям от 10 ч. до 18 ч. - на всяка четна година, през втория ден на мюсюлманските религиозни празници Рамазан Байрям и Курбан Байрям от 10 ч. до 18 ч. - на всяка нечетна година, на Нова година - през

четните години - от 10 ч. на 31 декември до 12 ч. на първи януари, като бащата следва да взема детето от дома на майката и да го връща там.

Това определение е по повод определение за привременни мерки. По в.гр.д. № 425/2021г. е било постановено съдебно решение, което е било обжалвано пред ВКС, по гр.д. № 2627 по описа за 2022г. по описа на ВКС, по което с Определение № 50888/01.12.2022 г., IV г.о на ВКС е постановил, че не допуска касационното обжалване на решение № 6/10.01.2022г., постановено по възз. гр. дело № 425/2021 г. на Шуменския окръжен съд, в частта, с която е определен режим на лични отношения (контакти) на бащата И. С. К. с малолетното дете на страните Е. И. К.

Съгласно посоченото в решението на ВКС, постановеното по възз. гр. дело № 425/2021г. на Шуменския окръжен съд, решение постановява режимът на лични отношения между бащата И. К. със сина му Е. да се осъществяват, както следва: за период от 3 месеца, считано от влизане на решението в сила - всеки първи и трети петък от месеца от 14 ч. до 16 ч., в присъствието на майката (жалбоподателката-ответница), в подходящо помещение на ДСП-Шумен и в присъствието на социален работник на ОЗД към ДСП-Шумен; след това - за период от 4 месеца - всеки първи и трети петък от месеца от 10 ч. до 18 ч., като детето се предава от майката на бащата в ДСП-Шумен и после се връща от бащата в дома на майката в с.Лятно, общ. Каолиново; след това - всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10 ч. в събота до 18 ч. в неделя - с преспиване, 15 дни през лятната ваканция, когато майката не е в платен годишен отпуск, пет дни през пролетната ваканция, на рождения ден на детето - девети ноември от 10 ч. до 12 ч., през първия ден на мюсюлманските религиозни празници Р. Б. и К. Б. от 10 ч. до 18 ч. - на всяка четна година, през втория ден на същите празници от 10 ч. до 18 ч. - на всяка нечетна година, на Нова година - през четните години - от 10 ч. на 31 декември до 12 ч. на първи януари, като бащата следва да взема детето от дома на майката и да го връща там.

Посоченото било установено от сайта на ВКС по гр.д. № 2627/2022.

До окончателното приключване на делото, в сила са постановените от второинстанционния съд привременни мерки, което е сторено с Определение № 11/10.01.2022г. по в.гр.д. № 425/2021г. на ОС Шумен. До постановяване на окончателното решение по делото в сила са посочените в определението

мерки.

На 29.07.2022 г. (от Академичен турско-български речник, изд. Рива, С.2009 г., с. 1346 се установява, че Temmuz означава м.юли) тъжителят е уведомил чрез кореспонденция по телефона подсъдимата, че желае да вземе синът си от 15 до 30 август за 15 дни през лятото, които са му определени от ОС Шумен, съгл. Определение № 11. Това съобщение е било прието от подсъдимата, и същата не го оспорва по делото. Отговор на съобщението, същата е изпратила на 06.08.2022 г., когато е посочила, че детето Е. (умалително на Е.) е неразположен. Тъжителят е попитал „кога да го вземе“.

На 10.08.2022 г. тъжителят отново е уведомил подсъдимата, че ще пристигне на 15.08.2022 г. в 11ч. да вземе детето.

На 15.08.2022 г. тъжителят, придружен от своята майка, св. С.М.Ю. и св. Д.К.Т., пристигнал от гр. Варна в с. Лятно, общ. Каолиново преди 11 ч. и бил пред дома на подсъдимата. Тъжителят позвънил на телефона на майката на сина си, но тя не отговорила на позвъняванията му. След това се обадил на полицията и в ДСП Каолиново. На мястото пристигнали трима полицейски служители. Всички констатирали, че майката и детето ги няма. Пред дома на подсъдимата тъжителят, свидетелите и длъжностните лица останали около половин час, в рамките на който подсъдимата и детето не се появили.

В резултат на поведението на подсъдимата, лична среща между тъжителя и детето не е осъществена на 15.08.2022 г.

Така описаната до тук фактическа обстановка съдът установил въз основа на показанията на свидетелите С.М.Ю. и Д.К.Т., които сочат, че това не е първият и единствен случай, в който майката отказва да изпълни определението на съда и да предаде детето на баща му, в определените за това дни и периоди.

Доказателство за неосъществения контакт между бащата и синът му на 15.08.2022 г. са и дадените от самата подсъдима обяснения, л. 63-64 от делото, където сочи, че на 06.08.2022г. било извършено „обрязване“ на детето. Самото обрязване било в с. Климент, като според нея, човекът, който го извършил бил лекар. След извършеното религиозно обрязване, след 3-4 дни, детето получило усложнения. Майката и детето посетили лекар и от там били насочени към уролог. Подсъдимата сочи, че взела решение да отидат в

къщата в гр. Шумен, за да може да реагира веднага, ако нещо се усложни. Прибрали се в с. Лятно след 3-4 дни. Подсъдимата сочи, че на 15.08.2022 г. били в гр. Шумен, а не в с. Лятно, за което не е уведомявала тъжителя. За извършеното обрязване на детето, подсъдимата сочи, че не е уведомявала другия родител. Самата подсъдима признава в обясненията си, че е получила съобщенията на бащата за желанието му да вземе детето, но не помни какво му била отговорила.

По делото е представена служебна бележка от Община Каолиново с изх. № ИО-06- 1204/12.08.2022 г., от която се установява, че на 06.08.2022 г. е било извършен ритуал „Сюннет- обрязване“ на деца от населени места на общината и района, като сред децата било и детето Е., син на Т. А. Д.. Приложено е и копие от медицинско направление от 11.08.2022 г. за детето, за консулт с лекар със специалност Урология. По делото не се представят доказателства за посетен уролог, което показва, че консулт с такъв лекар не се е налагал и състоянието на детето е било нормално за неговото развитие, дори и след проведената интервенция.

Приложен е амбулаторен лист от 19.08.2022г., съгласно който от вторник, т.е от 16.08.2022г. „детето е с повишена температура, поддържа 38 градуса и пр.“. Към доказателствата били приложени копие от молбата за съдействие от тъжителя до ДСП Каолиново, която била заведена в ДСП Каолиново под № 2703-94И-00-0759/10.08.2022г., копие от отговор на ДСП Каолиново, в който е посочено, че на 15.08.2022г. е посетен адресът на майката, на който се отглежда детето Е., в присъствието на полицейски служител от РПУ Каолиново, и е установено, че на адреса няма никой, вратата била заключена и не е осъществена среща с г-жа Д.. В това писмо на ДСП Каолиново е посочено още, че майката на детето, г.жа Т. Д. многократно е била уведомявана писмено, относно нормативните и поднормативните актове по правата на детето и последиците от тяхното нарушаване, вкл.и наказателните процедури, които са възможни, вкл.и чрез издаване на предписание от 08.08.2022г.

Подсъдимата била запозната и с разпоредбите на НК, вкл. и за отговорността ѝ по чл.182,ал.2 НК, вкл. и за мярката по чл.45, ал.9 от ЗЗДт.

След като не е осъществен планирания и разрешен от съда, съгласно Определение № 11/10.01.2022г. по в.гр.дело № 425/2021г. на Шуменския

окръжен съд, режим на лични отношения, на 16.08.2022г. тъжителят бил подал жалба до Агенцията по социално подпомагане София, по повод на която е издаден и приложения отговор, в който е посочено, че е извършена проверка от регионалната дирекция ДСП Каолиново, като е установено, че с писмо от 11.08.2022г. е уведомен началника на РУ Каолиново, за необходимостта от присъствие на техен служител на 15.08.2022г. в с. Лятно за изпълнение на определения режим на лични отношения. Посочено е още, че поради неосъществен контакт, е потърсен кмета на селото, който е дядо на детето по майчина линия. Посочено е, че с направление за ползване на социални услуги в КСУДС/ЦОП Шумен от 04.07.2022г. детето Е. е насочено за „консултиране и подкрепа на детето за овладяване на емоционалните конфликти, превенция на родителското отчуждение“, а на майката е дадено задължително предписание.

Относно дядото на детето по майчина линия, който е и кмет на с. Лятно се установи, че седмицата преди датата за посещения, той е бил със своя роднина, св. Х.К. (брат) на почивка в гр. Павел баня, но къде е бил на самата дата не се установява. Това в случая няма пряко отношение към предмета на делото, но показва едно добре организирано поведение от страна на подсъдимата, целяща да попречи на тъжителя да проведе лични срещи и контакти със сина си, както и да попречи на същия да получи пълна информация за състоянието на детето.

Приложената по делото Заповед № 02/15.08.2022г. за ползването на платен годишен (неплатен) отпуск и/или допълнителен платен отпуск за 2022 г. в размер на 4 дни, считано от 15.08.2022 до 18.08.2022 г. според РС е издадена тенденциозно и в нарушение на закона. Същата съдържа противоречиви данни относно вида на ползвания отпуск, тъй като не е ясно същия какъв е. изброяването на „платен годишен (неплатен) отпуск и/или допълнителен платен отпуск за 2022 г. в размер на 4 дни“ е бланкетно и не отговаря на изискванията на чл. 155 и следв. от КТ. Съгласно приложената по делото справка от ТР се установява, че заповедта е издадена от ЕТ „Д. - Н. Д.“, представляван от Н. Т. Д., която е майка съгласно посоченото в справката за съдимост на подсъдимата. Действителното ползване на съответния вид отпуск се отразява счетоводно във ведомостта за заплати, копие от която не е представено към заповедта, поради което съдът приема, издадената заповед

също за тенденциозно издадена, с цел осуетяване на личните отношения на бащата с детето му.

На следващо място ползването на този отпуск не съответства на обясненията на самата подсъдима, която сочи, че 3-4 дни след настъпване на усложненията била с детето в къщата им в гр. Шумен, за да може да реагира своевременно. По - рано в обясненията си на л. 63, тя сочи, че „на въпросната дата били в къщата в гр. Шумен“ и след 4-5 дни се прибрали. Всъщност тя казва, че към 15.08 вече е била в гр. Шумен, а не в с. Лятно и се прибрала след 4-5 дни. Тези нейни обяснения не съответстват на посоченото от св. Х.К., който сочи, че 15.08 бил открит ловния сезон и си бил на село, когато „малкият бил на улицата“. Всъщност ловният сезон, съгласно утвърдения календар НЛРС "Съюз на ловците и риболовците в България" се открива на втората събота на м. август, а това означава че през 2022 г., той е бил открит на 13.08. Свидетелят сочи, че си ходи на село събота и неделя, като вечер се прибира в гр. Шумен. Свидетелят уточнява, че първата седмица (първата седмица от м. август) Т. била на Шумен, а втората (13-14.08), била в селото, където се видели със свидетеля. Това напълно опровергава твърденията на подсъдимата, че е била с детето в гр. Шумен, както и че същото е било „неразположено“, както е посочила в съобщението от 06.08 до тъжителя или във влошено здравословно състояние, както е посочила в пред личния лекар на 11.08.2022 г., л. 39 от делото.

Въз основа на гореизложеното РС-Нови пазар приел, че от обективна страна се установено и доказано по несъмнен начин, че на 15.08.2022г., време за което в сила са постановените по Определение № 11/10.01.2022 г. по в.гр.дело № 425/2021 г. на Шуменския окръжен съд, привременни мерки относно личните отношения на тъжителя И. С. К. с детето Е. И. К., конкретно посоченото право на същия да взема детето си за 15 дни през лятната ваканция, когато майката не е в платен годишен отпуск, подсъдимата не е изпълнила и е осуетила изпълнението на Определение № 11/10.01.2022 г. по в.гр. д. № 425/2021 г. на ШОС, постановено по гр.д. № 870/2020 г. на НПРС.

Приел, че от субективна страна е налице пряк умисъл в поведението на подсъдимата. Същата съзнавайки естеството на постановеното Определение № 11/10.01.2022 г. по в.гр. д. № 425/2021 г. на ШОС, постановено по гр.д. № 870/2020 г. на НПРС, при това многократно предупреждавана от социалните

служби за необходимостта от спазването на определения режим на лични отношения, доказано от посоченото в писмата на ДСП Каолиново и писмения отговор от АСП София, е направила всичко необходимо да не осигури възможност на тъжителя да посети, да се срещне и да вземе в определеното му от съда време сина си. Тъжителката е предприела сама, извършването на обрязването на детето, не е уведомила бащата, което с оглед на посоченото от самата нея в медицинските документи и твърдения, е получило усложнения.

Извел правен извод, че от обективна и субективна страна се доказва съставомерността на извършеното от подсъдимата престъпление по чл.182, ал.2 от НК.

Първоинстанционният съд е извършил всички следствени действия и събрал относимите доказателства, необходими за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото. При правилно установена обстановка, след извършване на прецизен и логичен анализ на събраните по делото доказателства, районният съд е направил и законосъобразни изводи. Приел, че от обективна и субективна страна подсъдимата е осъществила състава на престъплението, за което е предадена на съд. Изводите на районния съд са правилни и въззивната инстанция се солидаризира с тях изцяло. Обсъдени са всички доказателства. Както фактическите констатации, така и правните изводи на РС-Нови пазар, се споделят от настоящият съдебен състав, тъй като почиват на вярна и точна интерпретация на събраните по делото доказателства. Представените и събрани във въззивното производство доказателства не разклащат правилността на изводите на районният съд.

Въззивният съд споделя и извод, че неизпълнението на постановеното определение е доказано по несъмнен начин от събраните доказателства, като самото му неизпълнение се изразява в това, че не е изпълнила постановеното в определението задължение да предаде детето на бащата. Същата е осуетила изпълнението на това решение, като по всякакъв начин е отдалечила детето от дома, определен за неговото вземане от бащата. Налице е една цялостна поведенческа последователност от действия, целящи препятстване упражняването на личните отношения на детето и баща му, насочена към отблъскване на бащата като родител от сина му.

Изложените от защитника адв. П. доводи са неоснователни и се свеждат единствено до твърдение за недоказаност въз основа на собствена

интерпретация на доказателствата по делото.

Доводите изложените от другия защитник адв. Н. имат характера на твърдение за допуснати процесуални нарушения. Същите за неоснователни. Не може да се сподели оплакването за налично противоречие между диспозитив и мотиви в обжалвания акт. Спомената дата 06.08. е част от фактологията на развилите се комуникации, предшестващи деня на извършване на деянието.

Довода за основание по смисъла на чл.24, ал.1, т.6 от НПК, поради факта, че на съда е било служебно известно обстоятелството, че за същото престъпление срещу подзащитната й е било образувано друго наказателно производство, което е било все още висящо също е неоснователен. Всъщност образуваните дела срещу подсъдимата са няколко и две от тях също са с предмет престъпление по чл.182, ал.2 от НК. Те са за други периоди и с посочени дати, от които може да се прави извод, че се касае евентуално за деяния, извършени в условията на продължавано престъпление. Настоящата инстанция намира, че същите дела и в момента са висящи и са извън предмета на това производство, предмет на което е първото деяние.

Не са установят нарушения в дейността на районния съд и при определяне вида и размера на наложеното наказание. Правилно е прието, че са налице основанията за приложението на чл.78а от НК. Правилно съдът е преценил, че административно наказание „Глоба“ в минимален размер е достатъчен, за да послужи за поправянето на подсъдимата и недопускане за бъдеще подобни деяния. Съдът намира, че постановената присъда ще постигне целите на личната и генерална превенция и за бъдеще да не се стига до нарушаване на постановения режим на лични отношения между детето и неговия баща.

Не противоречи на закона и направеното тълкуване относно размера на направените и присъдени разноси.

С оглед изложеното, като съобрази че във въззивното производство не се събраха доказателства, променящи приетата от районния съд фактическа обстановка и като не констатира наличието на съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон ШОС приема, че присъдата на НПРС е правилна и законосъобразна и като такава ще следва да се потвърди.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 3/ 23.01.2023г. постановена по НЧХД № 401/2023г. по описа на Новопазарския районен съд.

На основание чл.340 ал.2 от НПК на страните да се изпрати писмено съобщение, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____